

ΦΛΩΡΑ Π. ΜΑΝΑΚΙΔΟΥ

ΥΑΕΦ 144

ΕΠΩΔΗ ΚΟΛΩΝΙΑΣ, 196a West, Swift, 54 Tarditi

Η ανακάλυψη αυτού του αποσπάσματος με editio princeps από τους εκδότες R. Merkelbach-M.L. West (1974) υπήρξε μία από τις πιο σημαντικές παπυρολογικές ανακαλύψεις του 20^{ου} αιώνα. Περιέχει το τελικό τμήμα ενός ποιήματος (196a) και την αρχή άλλου (απ. 188) και ίσως προέρχεται από το βιβλίο των *Ἐπωδῶν* του Α. που εκδόθηκαν ανά μέτρο.

Μέτρο: δίστιχα που περιλαμβάνουν ένα ιαμβικό τρίμετρο και μετά ένα ασυνάρτητο (ημιεπές και ένα ιαμβικό δίμετρο).

Πιο πρόσφατη σχολιασμένη έκδοση Nicolosi 2007 και Swift 2019, **σς.158-160. με σχόλια σς.364-384**

Αυθεντικότητα: παραδίδεται μαζί με ένα ταυτισμένο του Αρ. (188)· είναι σε αρχιλόγειο μέτρο και λεξιλόγιο και έχει θέμα το πιο γνωστό θύμα του ποιητή, την Νεοβούλη, υπάρχουν πολλές αναφορές στο ποίημα από μεταγενέστερους που σημαίνει ότι ήταν ένα πολύ γνωστό κομμάτι (βλ. π.χ λεξικό του Ησύχιου).

Ο Αρχ. αποδεικνύεται ένας ποιητής με τεράστια ευλυγισία και εύρος (great flexibility and range, Swift 365).

Υπόθεση: διάλογος μεταξύ ενός άνδρα και μίας νεαρής κοπέλας με σεξουαλικό περιεχόμενο σε ένα αγροτικό (ή και ιερατικό;) περιβάλλον (42-3 γίνεται λόγος για ἄνθη). Πρόταση για σεξουαλική πράξη και τελική πραγματοποίησή της με κάποιον τρόπο (έχουν προταθεί όλοι οι δυνατοί τρόποι, βλ. van Sickle 1989 με ένα άκρο τις πολύ δριμείες παρατηρήσεις του πρώτου εκδότη Merkelbach που εξέλαβε τελείως αυτοβιογραφικά το ποίημα και χαρακτήρισε «βαρύ ψυχοπαθή και εντελώς ασυμπαθή τύπο» τον Αρχίλοχο που για να εκδικηθεί βιάζει ένα μικρό κορίτσι. Χαρακτηρίζει τα νέα ποιήματα πολύ καλά αλλά και πολύ άσχημα, ο Αρχ. ήταν εξάισιος ποιητής και δημιουργικός άνδρας αλλά, όπως είπε ο Wilamowitz δύσκολα ήταν ένας ευχάριστος άνδρας. Ήταν νόθος και είχε να αντιμετωπίσει πολλά με αυτή την ταυτότητα αυτός και η μητέρα του πρέπει να υπέφεραν και έκανε μετά άλλους να τα υποστούν επίσης. Το ερώτημα είναι αν πρέπει να το καταλάβουμε αυτοβιογραφικά εδώ ή όχι και ο West μίλησε για Archilochos ludens ZPE 16, 1975, 217-9. Βλ. επίσης ερμηνεία του Henderson 1976 που στηρίζεται σε ειδολογικά σημεία με βάση την σκηνή της απάτης στην Ιλιαδική Ξ (πβ. Swift 2015) και καταλήγει ότι έχουμε ολοκληρωμένη σεξουαλική πράξη).

Γλώσσα: έντονα επική και το ύφος πιο αβρό από ό,τι στα ιαμβ. τρίμετρα που είναι πολλές φορές πολύ ωμό.

Σώζεται το δεύτερο τμήμα του ποιήματος με λόγια της κοπέλας που αρνείται την πρόταση του ομιλητή και προτείνει αντ' αυτής ένα άλλο κορίτσι (υπάρχει και η άποψη των Treu 1976,

Livrea 2012 ότι προτείνει τον εαυτό της! σε τρίτο πρόσωπο ο Eckermann 2011 προτείνει δούλη ως προτεινόμενη από το κορίτσι). Ο ομιλητής απορρίπτει την πρόταση και ακολουθεί η περιγραφή μίας ερωτικής πράξης (για τη φύση και το είδος της οποίας έχουν ειπωθεί πολλά: Swift 367 που μιλά για ambiguity που υπηρετεί ένα ποιητικό σκοπό να δημιουργήσει σασπένς). Σκηνές σαγήνευσης σε λιβάδια είναι πολύ συνηθισμένο στην ελληνική μυθολογία (Περσεφόνη, Ευρώπη, Ωρείθυια) και δηλώνει τη σύνδεση μεταξύ φύσης και γυναικείας σεξουαλικότητας (Swift 2009).

Η σκηνή σαγήνευσης στηρίζεται σε ένα παραδοσιακό σχήμα και μοιάζει με πολλές επικές κυρίως την Διός απάτη στο Ξ της Ιλιάδος (313-28 και 329-40, 342-5, 346-51) και της συνάντησης Αγκίση-Αφροδίτης στον ομηρικό ύμνο της θεάς (92-106, σκέψη για γάμο 131-42, 145-54, 155-67). Αρκετά μοιάζει και με τη συνάντηση Οδυσσέα-Ναυσικάς στο ζ της Οδύσσειας (που φυσικά δεν έχει ερωτικό θέμα). Για την παραδοσιακή δομή και παρόμοιες δομές άλλων ιστοριών (π.χ σε Ηρόδοτο) βλ. Stoessl 1976, 243-7 με διαφορά ότι στις ερωτικές σκηνές έπους η αφήγηση είναι αντικειμενική, ενώ στον λυρικό ποιητή είναι σε πρώτο πρόσωπο

Πιθανόν και στο απ. 23 (που έχουμε) να υπάρχει μια τέτοια seduction scene (σκηνή σαγήνευσης). Εδώ το σχήμα αυτό παρουσιάζεται από τον Αρχ. με έναν παιγνιώδη τρόπο, αφού το κορίτσι είναι αρκετά ξεδιάντροπο ώστε να προσφέρει κάποια άλλη στη θέση της. Ο ομιλητής συνδυάζει κολακεία για το κορίτσι και λοιδορία για την αντίπαλο της και έτσι «εισάγει την αρχιλόχεια επίθεση (invective) μέσα σε μια σκηνή σαγήνευσης» (Swift 366). Όσο για τη σκηνή του σεξ, στα επικά μοντέλα αν και είναι διακριτικά στην παρουσίαση της πράξης εντούτοις αυτή λαμβάνει χώρα, ενώ στον Αρχ. η φύση της πράξης παραμένει αμφίσημη αλλά αυτή η πράξη είναι η κύρια πηγή έντασης στο ποίημα. (366).

Ποια είναι η κοπέλα στο ποίημα: αδελφή Νεοβούλης; (Stoessl, Swift, Slings μαζί με τους περισσότερους αφού στο απ.38 γίνεται λόγο για τη νεότερη αδελφή, αφού μιλά για έν ημετέρου (στ.4) άρα στο δικό της σπίτι, κι αν έχουν διαφορά ηλικίας (η μία πέρασε την ηλικία γάμου, η άλλη τώρα έρχεται σε αυτή). Είναι βέβαια σοκαριστικό μια αδελφή να προτείνει την αδελφή της (sic Eckermann 2011) αλλά ακριβώς αυτό είναι το σημείο: η συμπεριφορά του κοριτσιού είναι μακράν από το πρόπον και υπάρχει χιούμορ και κατηγορία στον ωραίο τρόπο με τον οποίον παρουσιάζεται (Stoessl 1976: 247, Carey 2009: 157). Γιατί τότε δεν κατονομάζει αυτό το άλλο κορίτσι, τη Νεοβούλη και αδελφή της και μιλά για μία άλλη; Ο λόγος της θέλει να φανεί κρυπτικός (dissembling). Αυτή η ασαφής περιγραφή του κοριτσιού έρχεται σε αντίθεση με τον ευθύ τρόπο του ομιλητή που μιλά για τη Νεοβούλη. Πιθανόν στην αρχή του ποιήματος που μας λείπει να γινόταν κάποιος λόγος του τύπου «συνάντησα την αδελφή της Νεοβούλης», οπότε θα αυξανόταν και η ένταση του τι θα πει ο ομιλητής για την πρώην ερωμένη του.

Τόπος: στο ιερό της Ήρας (ήδη έτσι οι πρώτοι εκδότες και ο Nicolosi 202-3). Επίσης ΦΠΜ: ίσως αυτή είναι η θεά που αναφέρει ο ομιλητής και το θεϊον χρήμα είναι ο γάμος που αυτή η θεά προστατεύει: αντίθετα π.χ. Swift θεά είναι η Αφροδίτη και το χρήμα είναι το σεξ που εκείνη προστατεύει). Θα μπορούσε βέβαια να είναι ένας συμβατικός τόπος με ένα λιβάδι, τόπος σαγήνευσης παρθένων (Hass 1998).

Για την άποψη της Swift 367-8 ότι η ασάφεια της τελικής πράξης συμβαδίζει με την ασάφεια για το θέμα γάμου και ότι ο Αρχ. θέλει να περιπαίξει το κοινό του με υπαινιγμό σε ένα άμεσο σεξουαλικά υλικό αλλά μας αφήνει να δουλέψουμε με τη φαντασία μας για τις λεπτομέρειες. Έτσι εμπλεκόμαστε περισσότερο συναισθηματικά από ό,τι αν υπήρχε μία άμεση περιγραφή.

1 πάμπαν άποσχόμενος (άνασχόμενος παραδίδει ο Π με το -να- γραμμένο από πάνω). Άπέχω από σεξ όπως Ιλ. 14.206=305 (στον Όμηρο συνηθέστερα για κρατιέμαι πίσω σε μάχη).

2 ἴσον δὲ τόλμ[.] κάποιος τύπος του τολμάω και το θέμα συνεχίζει να είναι η εγκράτεια/αποχή.. Πιθανό να αναφέρεται στον άρρενα οπότε στη συνέχεια το θέμα θα ήταν «αν δεν μπορείς όμως να κρατηθείς υπάρχει άλλη κοπέλα» στους στ.3-4 έπείγεται, ίθύει. Προτάσεις: Degani & Burzacchini **τόλμ[ησον φρονεῖν** (για περιπτώσεις όπου κάποιος παροτρύνεται να συμφιλιωθεί με μια κατάσταση που δεν του αρέσει). ...παθεῖν προτείνουν Ebert-Lurpe. Αν η φράση αναφέρεται στο κορίτσι τότε είναι αυτή που πρέπει να υπομείνει την εγκράτεια (van Sickle 1975:3) αλλά αυτό δεν είναι πολύ πιθανόν αφού μετά το κορίτσι προσπαθεί να αποθαρρύνει τον άνδρα από τις πιέσεις του και δείχνει την αντίθεση της δικής της μη διαθεσιμότητας με τον ενθουσιασμό της Νεοβούλης, άρα είναι απίθανο να υπαινίσσεται ότι θέλει να κάνει σεξ με τον άνδρα.

Livrea 2012 ἴσον δὲ τολμ[ητὸν τὸ πᾶν μα egualmente bisogna sopportare tutto (tutta questa vicenda= το ίδιο/εξίσου πρέπει να τολμήσουν όλο αυτό το εγχείρημα=το γάμο)

3 εἰ δ' ὤν έπείγεται και σε θυμὸς ίθύει : αν έχει προηγουμένως υπερασπιστεί την αποχή, τώρα το κορίτσι σκέφτεται την πιθανότητα ο άνδρας να μην μπορεί να κρατηθεί. Αρα δεν φαίνεται να είναι τόσο συνεσταλμένη (Stoessl 1976, 248: aber nein sagt sie nicht). Το ρ. ίθύειν χρησιμοποιείται κατά κόρον σε πολεμικά συμφραζόμενα στην Ιλιάδα για να δηλώσει το όπλο που κατευθύνεται στον εχθρό. Όπως με το **άποσχόμενος** ο Αρχ. χρησιμοποιεί ένα επικό ρήμα για να δημιουργήσει χιουμοριστική αντιπαράθεση ανάμεσα στην υψηλή γλώσσα και το ευτελές θέμα. Εδώ μεταβατικό με αντικ. σε (ή αμετάβατο;). Η βιασύνη παραδοσιακά αντιτίθεται στην καλή συμβουλή και εδώ χρειάζεται η δεύτερη (στ. 12 και 26: Slings). Επίσης μαζί με το θυμὸς ίθύει είναι σύνηθες να λέγεται δύο φορές κάτι συνώνυμο.

4 έστιν έν ήμετέρου: στο σπίτι μας, στο λαό μας (Ηρόδ), αλλά στο στόμα μας κοπέλας το πρώτο είναι πιο πιθανό. Έν με γενική μόνον εδώ στα αρχαϊκά, κατά το ομηρικό έν με γενική «στο σπίτι». Μήπως προτείνει μια δούλη (; Eckermann 2011). Η Swift δεν το θεωρεί πιθανόν επειδή ο άνδρας μετά μιλά για την Νεοβούλη (στ.24-25). **Κατά τη γνώμη μου (ΦΠΜ πβ Eckermann)** είναι πιθανόν δούλη που προτείνει η κοπέλα στη συνέχεια, αλλά ο ομιλητής επειδή έχει στο νου του την Νεοβούλη να παρανοεί. Υπάρχει και η ερμηνεία να μιλά στο γ πρόσωπο για τον εαυτό της (Treu 1976, Raubitschek 1980) αλλά κάτι τέτοιο είναι παράλογο με βάση ότι η ίδια παροτρύνει για αποχή/εγκράτεια.

Slings: mock solemnity (ο επισημός). There is no reason for the girl to be ironic, but there is for the poet (the girl seems hardly to be given a character of her own).

5 ἢ νῦν μέγ' ἰμείρει για το τέλος του στίχου που είναι χαμένο ο πρώτοι εκδότες προτίμησαν **σέθεν** (v.l. **γάμου**) που είναι καλύτερο. Το ρ. είναι σύνηθες για σεξουαλική επιθυμία όχι για γάμο στο έπος. Με το σέθεν η γλώσσα είναι πολύ υψηλή επική. Προτάσεις άλλες: **λέχεος** Ebert-Lurpe: **σ' ἔχειν** ή **σέο** Slings. ο Livrea θεωρεί το γάμο πολύ επίσημο για μια κοπέλα και προτείνει [ιπιθεῖν και ενέχει και το θέμα πειθώ ως συνοδεία του ἴμερου δηλ. η κοπέλα είναι έτοιμη να δώσει την άδεια δηλ. να υποχωρήσει όπως και θα κάνει, οπότε και η απάντηση του άνδρα πεισομαι ταιριάζει τέλεια στην πρόταση της κοπέλας.

Η Swift υποστηρίζει ότι είναι σοκαριστική αυτή η ετοιμότητα της κοπέλας να προσφέρει την αδελφή της και ότι έτσι ακόμη και η πιο νέα και πιο αθώα κόρη του Λυκάμβη φανερώνεται να είναι τόσο ανήθικη όσο η υπόλοιπη οικογένειά της. (δεν συμφωνώ και βλ. την άποψη Treu, Livrea)

νῦν: σε αντίθεση η ετοιμότητα της κοπέλας με την διστακτικότητα του ομιλητή (Slings).

μέγ' ἰμείρει: να συμπληρωθεί «για σένα» (σέθεν επισημός, γάμου πιο πιθανό, λέχεος πολύ άμεσο Slings).

6 καλή τέρεινα παρθένος: παρόμοια έκφραση στον Ιππ. 119 W (120 D) εἴ μοι γένοιτο παρθένος καλή τε καὶ τέρεινα. Ασύνδετο (επίθετο, επίθετο ουσιαστικό) ασυνήθιστο και αντι-επικό (Slings). Μήπως είναι ιαμβική φόρμουλα ή έστω τυπικά επίθετα για παρθένο κόρη; Η σεξουαλικότητα της κοπέλας μοιάζει με την ανάπτυξη της φύσης και έτσι σκεφτόμαστε το κορίτσι σαν ένα νεαρό φυτό (πβ.12, 26, 27, 42). Επίσης είναι και λέξη αφής και δηλώνει την μαλακότητα του νεαρού δέρματος.

τέρεινα επίθετο για το δέρμα στο έπος και στα *Έργα και Ημέραι* 522. εδώ για πρώτη φορά για πρόσωπο με μαλακό δέρμα. (Slings)

6-7 δοκέω.. ἔχειν: «μου δίνει την εντύπωση, νομίζω», άρα η περιγραφή δεν είναι αντικειμενική, αλλά και προετοιμάζει και για την επίθεση του άνδρα για τη μορφή της Νεοβούλης. Εδώ και το χάσμα μεταξύ φαίνεσθαι και πραγματικότητας. **Εἶδος ἄμωμον** που κανονικά αναφέρεται σε τέλεια ομορφιά (*Θεογ.* 259) χωρίς ψεγάδι αποκτά βαρύτητα ως διατύπωση σε ένα ποίημα με θέμα τον έπαινο και την κατηγορία για την γυναικεία ομορφιά και χαρακτήρα. Δεν υπάρχει ειρωνεία εδώ (Slings).

8 ποιέω φίλον είναι επική φόρμουλα για ένωση γάμου (ποίησαι φίλην *Έργα* 713κ.εξ.) , μαζί με το ἄκοιτιν/ἀκοίτην, ενώ εδώ μόνο του ως αντικείμενο στο **ποίησαι**. Η απουσία του ἄκοιτιν είναι άλλη μία σκωπτική αναγνώριση ότι ο άνδρας δεν ζητά νόμιμο γάμο αλλά άμεσο σεξουαλικό σύντροφο. Η Swift μιλά για another play on an epic formula. Η πρώτη νύξη εδώ για την πιθανότητα γάμου που συνεχίζεται σε όλο το ποίημα ως νύξη (στ. 13-15, 18, 33-4, 39-41).

(Slings προτιμά τον τύπο **ἐφώνεε**). **ἀνταμειβόμεν** αναύξητος τύπος.

(Slings: η κοπέλα προτείνει πλήρη αποχή μέχρι το γάμο ή την Νεοβούλη)

10-41 Η απάντηση του άνδρα είναι στενά συνδεδεμένη με την απόρριψη του κοριτσιού, αφού απαντά σε κάθε σημείο του σωζόμενου δικού της τμήματος (Swift και (Slings). Στην αρχή δεν μιλά για την Νεοβούλη αλλά για τη μητέρα (μήπως και λίγο ειρωνικά μήπως το μοτίβο *carpe diem* ο λόγος ζωγραφίζει την προσπάθεια του άνδρα να πείσει το κορίτσι, ένα «psychologisches Gegenstück zur schnippischen Rede des Madchens»; Stoessl 1976, 249).

10 Άμφιμεδοῦς θύγατερ: μητρωνυμικό είναι περίεργο (αφού συνήθως πατρωνυμικό, *pater incertus?* sic). Η περιγραφή της μητέρας γίνεται με θετικά λόγια και έτσι ίσως είναι κοπλιμέντο, και ίσως ότι η κοπέλα δεν συνδέεται τόσο με τον πατέρα της (που δεν είναι δηλ. έσθλος) αλλά με μια αξιοσέβαστη μητέρα (Slings 35. Dickey 1996: 52 για μητρωνυμικά και η αρχή σαν την μητέρα η κόρη: Marcovich 1975:8). άμφι, μέδεσθαι, δηλώνει ότι είναι έξυπνη η κόρη σαν την μητέρα της (van Sickle 1975: 135-6). Ο Livrea 33 προτείνει ότι η μητέρα ήταν μεγάλης ηλικίας! Μήπως και το όνομα όχι απλώς αυτή που προστατεύει αλλά και είναι η αμφίσημη, η *trafficonna*, *impicciona*: clever Sickle 1975b: 136, Aloni 1993: 117) Henderson: η μητέρα είναι αυτή που προσέχει την σεμνότητα της κόρης, άρα τώρα που εκλείπει η κοπέλα δεν έχει την προστασία και τη συμβουλή της και επίσης μια έμμεση υπόδειξη ότι τα νιάτα γρήγορα περνούν. Το αρσενικό όνομα εμφανίζεται σε επιγραφές Θάσου, αλλά είναι και επικό (ένας μνηστήρας).

11 έσθλης τε και το τέλος στίχου μπορεί να είχε άλλο ένα θετικό επίθετο. Προτάσεις περίφρονος (Page) που είναι επικό για ενάρετες γυναίκες και παίζει και με το όνομα της μητέρας. Μήπως το άλλο επίθετο που λείπει είναι **σαόφρονος** Bossi (επίσης καλή συμπλήρωση Slings 36). Όλες οι θετικές αυτές αρετές συνδέουν κόρη-μητέρα και έρχονται σε αντίθεση με την Νεοβούλη που είναι της υπερβολής (κόρον 29) και **μαινόλις** (30) μανιακή.

12 γῆ κατ' εὐρώεσσ' ἔ[χει επική ανάμνηση περιγραφής θανάτου. *Εὐρώεις* για Άδη στον Ομηρος και κατέχω επίσης. Αλλά και σύνδεση με την ανάπτυξη της φύσης που διατρέχει όλο το ποίημα. Αυτή εδώ η υπόμνηση ίσως είναι μια ρητορική στρατηγική του άνδρα να θυμίσει στο κορίτσι ότι ο καιρός της ανθοφορίας της είναι βραχύς και θα έπρεπε να τον απολαύσει όσο διαρκεί.

13-15 εδώ η άποψη για το ποια είναι αυτή η θεά (van Sickle 1976, 136 κ.εξ. και σεξ: ultimate desire μιλά στη 137 **σημ.16** για ambiguously introduces the idea of something less than either of those desires, η κόρη καταλαβαίνει γάμο ενώ ο άλλος μιλά για σεξ, Stoessl 1976: 249, Swift Αφροδίτη). **Τέρψεις** αναφέρεται μαζί με το τῶν (τις ἀρκέσει) στο στ. 15. Χρήμα είναι ή το σεξ (West τὰ μέγιστα= M.-W 105, Degani, Slings, Nicolosi, Slings) ή ο γάμος (Snell die kultische Hochzeit, Koenen, Henderson). Στον Ησύχιο πάρεξ τὸ θεῖον χρήμα· **ἔξω τῆς μίξεος**. Ο λεξικογράφος μάλλον χρησιμοποιεί ένα σχολιασμό π.χ του Αρίσταρχου και σίγουρα

αντανακλά την δική του κατανόηση της φράσης όχι αναγκαστικά τι θα καταλάβαινε εδώ το αρχαϊκό κοινό.

Εξίσου πιθανό είναι να υπάρχει εδώ σκόπιμη αμφισημία στην κατανόηση της λέξης, δηλ. άλλο να εννοεί ο άνδρας, άλλο να καταλαβαίνει η κοπέλα και αυτό είναι ένδειξη του χιούμορ που έχει το ποίημα. Ο άνδρας δείχνει παντού ότι ξέρει ότι ο σκοπός της κοπέλας είναι ο γάμος και τον υπαινίσσεται παντού ως μια μακροχρόνια σχέση. Το γεγονός ότι σχολιάστηκε η φράση δείχνει ότι δεν ήταν ασαφής η σημασία της. (Swift 373). (Slings: υποστηρίζει ολοκληρωμένο σεξ και ότι ο άνδρας το δέχεται αλλά δεν έχει και πλήρη αποχή, ίσως η κοπέλα δεν είχε εντελώς απορρίψει το σεξ αλλά το μετέθεσε για αργότερα αφού θα είχαν παντρευθεί. Το προτεινόμενο σχήμα: η κοπέλα απορρίπτει ολοκληρωμένο σεξ και το μεταφέρει μετά το γάμο και προσφέρει τη Νεοβούλη ως εναλλακτική. Ο άνδρας προτείνει άλλες τέρψεις, μεταφέρει για αργότερα τη συζήτηση για γάμο και ολοκληρωμένο σεξ και της ζητά να του δώσει κάποια άλλη τέρψη και απορρίπτει την Νεοβούλη. Είναι οι άλλες τέρψεις που τον ενδιαφέρουν: Slings 34 που ταυτίζει το εγώ με τον Αρχίλοχο αλλά όχι ότι πρόκειται και για μία πραγματική συνάντηση³⁵).

16 τ]αῦτα ίσως αναφέρεται στο προηγούμενο στ. 13-15 κι όχι στον γάμο, κι έτσι η γλώσσα παραμένει ασαφής. Ο στ. είναι απάντηση στην υπόθεση του κοριτσιού ότι ο άνδρας είναι πολύ ανυπόμονος για να ελέγχει τον πόθο του. Ο άνδρας εδώ υπονοεί ότι θα έρθει κάποια στιγμή για ήρεμη περισυλλογή αλλά όχι τώρα γιατί η επιθυμία του για κάποιου είδους άμεση χάρη είναι λογική. *Ἡσυχία* σε αντίθεση με έριδα και διαμάχη συχνά συνδέεται με αμοιβαιότητα και τάξη και έτσι αποτελεί αντεπιχείρημα για την κατηγορία σε *θυμός ἰθύει*. Slings σε αντίθεση με ἐπείγεται, ἐπειγόμενον. Με ψίλωση.

17 δυστυχώς το χαμένο τμήμα περιείχε το υποκ. του ρ. **μελανθη***- και έτσι δεν μπορούμε να καταλάβουμε τους στ.16-18. Η βασική ιδέα είναι η αντίθεση ανάμεσα στην άμεση επείγουσα κατάσταση και στη συνετή συγκράτηση και ίσως η πιο ικανοποιητική ερμηνεία είναι ότι το ζεύγος πρέπει να περιμένει το σκοτάδι (έν νυκτί βουλή είναι παροιμία). Νύχτα και ειρήνη συνδέονται και έτσι ίσως από το 16 ἐφ' ἡσυχίης να προκύπτει αυτή η συμπλήρωση. Τι λέει δηλ; α) «ας συζητήσουμε σωστά αυτά τα πράγματα αργότερα» (με συμπληρώσεις: π.χ. νύξ, ὄμοῦ, γ' ἔσπερος, εὐφρόνη και συμφωνεί η Swift 373, Slings 37 ἤδη Stoessl 249 μελανθηῖ[ι ἢ εὐφρόνη, ἢ: [ι νύξ, φίλη;= dazu wollen wir uns in Ruhe). b) το ζευγάρι πρέπει να περιμένει μέχρι να μεγαλώσουν π.χ. η γενειάδα (γένυς ed.princ., Campbell 1978), **σοι φύσις** (rudendum muliebre Theiler 1977), τα μάγουλα, το «σταφύλι» (τρύγη, τρύγος, βότρυς, when your grape has turned dark: Ebert-Luppe, i.e. when you have grown up. μελαίνομαι: to ripen/ωριμάζω) της κοπέλας, τα μαλλιά της κοπέλας (**βλ. κριτικό υπόμνημα για γραφές**). Αυτές οι ερμηνείες στηρίζονται στο ότι το *θεῖον χρῆμα* είναι ο γάμος που η Swift γενικώς δεν δέχεται. (*αντίθετα εγώ ΦΠΜ: το προτιμώ και στηρίζομαι στην ιδέα ότι είναι πολύ νέα η κοπέλα άρα και άγουρη για γάμο, ένα επιχείρημα που θα έκανε ακόμα πιο θρασεία την πρόταση του άνδρα αντί για γάμο να προτείνει άμεσο σεξ και μετά στο μέλλον να σκεφτούνε για γάμο!* Επίσης αυτή η γραμμή ερμηνείας συνεχίζει την σύνδεση της σεξουαλικότητας της

κοπέλας με την ανάπτυξη της φύσης και τη φυσική πορεία ακμής-παρακμής γελοιοποιώντας την φυσικά σε ηθικό επίπεδο).

Slings προτιμά ψίλωση και διαβάζει **ἐπ'** ήσυχίης

* Slings μελανθῆ[ι

18 ἐγώ τε καὶ σὺ...βουλευόμεν: η φράση δημιουργεί ένα στενό δεσμό μεταξύ των 2 του ζεύγους εδώ, σαν επιβεβαίωση και πίεση στο κορίτσι ταυτόχρονα. «εσύ και εγώ» συχνά στο έπος και συχνά για παντρεμένα ζευγάρια. Σαν να είναι δηλ. δυνάμει παντρεμένοι και συγχρόνως βάζει και την κοπέλα να αποφασίσει και ο πληθ. είναι διπλωματικός. Είναι και τμήμα της στρατηγικής πειθούς ότι δηλ. προϋποτίθεται μια απόφαση που πρέπει να ληφθεί. Ένας ελιγμός του άνδρα που βάζει την κοπέλα στη θέση όπου η σεξουαλική δράση αναμένεται αλλά και την παροτρύνει με το να υπαινιχθεί ότι ενδέχεται να ακολουθήσει μια κοινωνικά αποδεκτή σχέση. Κι εδώ η αντίθεση που υπάρχει ανάμεσα στη βιασύνη και την περισυλλογή και έρχεται σε σχέση με το **ἐπείγεται** του κοριτσιού προηγουμένως και αυτή η αντίθεση έρχεται στο τέλος του λόγου του με την περιγραφή ότι το σεξ με τη Νεοβούλη είναι **σπουδῆ ἐπειγόμενος** στ.40.

19 σαν να κλείνει το λόγο του αλλά δεν τον κλείνει. Η ασυμφωνία με το στ. 22 συνεχίζει την ολισθηρή (slippery: sic Swift 374) γλώσσα του ομηλητή των στ. 13-15. Συνεχίζεται η στρατηγική να πείσει την κοπέλα να κάνει κι αυτή μια υποχώρηση. Οι πρώτοι εκδότες διαπιστώνοντας αυτή την ανακολουθία πρότειναν σπ[είσομαι (I will pour my libation into you) αλλά δεν υπάρχει αρκετός χώρος. **πείσομαι** είναι το πιο αποδεκτό (West. Stoessl και πολλοί άλλοι).

21-4 θρηγικοῦ...κ]ήπους: μεταφορικά περιγράφει τις σεξουαλικές του υποδείξεις (αρχιτεκτονική, θαλασσοπορία σχήσω 23, φυσικός κόσμος, ποιηφόρους κήπους). Μεικτές μεταφορές που είναι συνειδητά συγκεχυμένες. Δεν χρειάζεται να βρούμε ακριβείς ταυτίσεις με σεξουαλικό νόημα για μέρη του σώματος (π.χ. Slings 38 sexual metaphors but they are less clear than elsewhere in Arch. π.χ. 189 ἐγγέλυς in this respect they match the following narrative, βλ. και Stoessl 1976, 250 που δέχεται ότι δεν μιλά σε άπειρη κοπέλα) ή για είδος συνένωσης (με το σχήσω), ούτε ίσως ότι αναφέρεται στον τόπο της σαγήνευσης (ιερό Ἴηρας όπως θέλει η Nicolosi 201-3). Κατά την Swift οι μεταφορές ίσως συγχέουν με το αγροτικό περιβάλλον αλλά και μπορεί να έχουν ταυτόχρονα ερωτική εικονοποιϊά. Εγώ (ΦΠΜ) συμφωνώ με αυτή την αμφισημία που επιτρέπει πάλι την κοπέλα να καταλάβει ό,τι θέλει. ἔνερθε= κάτω, από κάτω με ζεύγμα των θρηγικοῦ, πυλέων.

Slings προτείνει κάτι σαν ὑποφ[λύσαι

22 μη τι μέγαιρε φίλη: το μέγαιρε είναι επισμός όχι αλλού σε ίαμβο

23 ποη[φόρους. συμπλήρωση των πρώτων εκδοτών Merkelbach-West σχήσω drive, steer, ναυτική η ιππική μεταφορά Slings

κήπους mons Veneris ἐφήβαιον τῶν γυναικῶν (ο Henderson για full penetration pace Slings 39)

(16-27 4 στάδια στην περιγραφή κατά Slings: η ομορφιά της ἐφυγε 17-19, είναι ἀχόρταγη και τρελή 19 κ.εξ., δεν θα είναι μια ταιριαστή σύζυγος 21-3, είναι ἀπιστη και ἀκόλαστη 24 κ.εξ. Υπάρχει ένα σχήμα κλιμάκωσης στο πορτρέτο αυτό ἀλλά δείχνει, και την οικειότητα του ομιλητή με τη Νεοβούλη και κατά τον Slings 40 δείχνει και τη σχέση που είχαν).

26 δις τόση συμπλήρωση του West από τον Ησύχιο (διστόσην· τῆ ἡλικίαι Αρχίλοχος. Είπαμε ὅτι ο Ησύχιος ἔχει πρόσβαση στο ποίημα ἀρα είναι πολύ πιθανή αυτή η διόρθωση ἐδῶ). Ο Slings το ἀποδέχεται ἀλλά με λιγότερη βεβαιότητα ἀπὸ τη στιγμή που ἐξέτασε τον πάπυρο. Η Swift ἀναφέρει για τους στ. 26-27 ὅτι μεταφορὸς ἀπὸ την ευφορία της φύσης (natural fertility) τώρα χρησιμοποιούνται για ψόγο ἀντὶ για ἔπαινο (πβ.188). Η ἀπάντηση είναι στο **καλὴ τέρεινα** που εἶπε η κοπέλα για τη Νεοβούλη προηγουμένως στ. 6. **Πέπειρα** σημαίνει υπερώριμη ἀλλά ὅτι το καλύτερο μέρος της ἔχει παρέλθει. **Ἄπορρέω** για φύλλα ἢ φρούτα που πέφτουν παρά που τα μαζεύουν. Δεν σημαίνει ἀναγκαστικά ὅτι ἔχει χάσει την παρθενία της. Εδῶ ὑπάρχει μια υπερβολὴ προφανῶς ἢ και ὄντως η διαφορά ἡλικίας ἦταν τόση. Πάντως δεν ἀναφέρεται στο μέγεθος της Νεοβούλης.

ἐπειγόμενος ἀνακαλεῖ το στ. 2 **ἐπείγεται**

28 Η μόνη νύξη ὅτι ο ομιλητὴς εἶχε προηγούμενη σχέση με τη Νεοβούλη που κάποτε, παραδέχεται, ἦταν θελκτική. Το ὄνομά της στο στ. 24 δείχνει ὅτι την ἤξερε ἤδη πολύ καλά. Μπορεῖ να ὑπάρχει και κάποιον θλίψη κοντὰ στον ψόγο (Swift 376, roignancy).

29-30 μετὰ την κριτικὴ της εμφάνισης, ο ομιλητὴς περνά στην ἐπίθεση για τον χαρακτήρα της Με πολύ ἰσχυρὴ γλώσσα, ὅτι της ἀρέσει να ξεπερνά τα φυσιολογικὰ ὅρια, **μαινόλις** είναι η συμπεριφορὰ η παράλογη και μανιακὴ. Ἐλλειψη αυτοσυγκράτησης τώρα ἀφορὰ την Νεοβούλη ὄχι τον ομιλητὴ ὅπως του εἶχε πει πριν η κοπέλα.

ἄ[της είναι συμπλήρωση του Snell προτιμητέα διότι η λέξη είναι δυνατὴ για να περιγράψει τη συμπεριφορὰ της Νεοβούλης και ταιριάζει στον μελοδραματικὸ τόνο και ταιριάζει με το κόρον που μαζί ἀναφέρονται στον ἀρχαῖο ἠθικὸ κώδικα (Helm για κόρον στην πρῶιμη ποίηση). Εδῶ ἴσως ἄτη να είναι η σεξουαλικὴ τρέλα ὅπως σε Οδ. 4.261.

--εναλλακτικὴ πρόταση **ἤβ]ης** Lebek που είναι σύνηθες στην ἐκφραση **ἤβης μέτρα**. Πιο αδύναμη βέβαια ἔτσι η κατηγορία ἀλλά δεν είναι και αδύνατον.

Slings στην ἀρχὴ του στίχου διαβάζει]ης

κόρος είναι ο κορεσμός ὄχι η ἔλλειψη σεμνότητας

31 ἐς] κόρακας ἄπεχε. η ἐκφραση ὑπάρχει στην ἀρχαία κωμωδία , ἴσως αυτό σημαίνει ὅτι ἦταν καθημερινὸς λόγος και αυτό δημιουργεῖ κωμικὴ ἀντίθεση με την προηγούμενη υψηλὴ γλώσσα καθὼς ο ομιλητὴς χάνει την ψυχραιμία του.

33-34 η ιδέα ότι γαμήλιες και σεξουαλικές σχέσεις προκαλούν το κουτσομπολιό των γειτόνων είναι ένα πολύ σύνθητες θέμα, π.χ. *Οδ.* με Ναυσικά ζ 184. Ησίοδος *Εργα* 701 (μή γείτοσι χάρματα γήμηις) με γείτονες και συμβουλή πώς να επιλέγεις γυναίκα για γάμο, Σημωνίδης 7.73-5, Halliwell 2008, 31. Εδώ να πείσει την κοπέλα ότι είναι ένα ενδεχόμενο η μακροχρόνια σχέση όπως στους στ. 8, 18, 39-41.

Slings προτιμά αντί για βούλομαι κάτι σαν βουλοίμην (αν και μας λείπει το *ἄν*)

36 οὐτ' ἄπιστος οὔτε διπλόη ἄπιστος σημαίνει αναξιόπιστος (unreliable όχι άπιστος). Διπλός πρώτη φορά εδώ με αναφορά στον χαρακτήρα (διπλοπρόσωπος ενώ στον Ομηρο για διπλό χιτώννα). Εδώ ο Αρχ. offers praise by means of invective (Swift 378). Πβ. απ. 184 με τη γυναίκα τη **δολοφρονέουσα**.

37 όξυτέρη επικό σύνθητες για όπλα, πάλι και εδώ πολεμικό λεξιλόγιο που μεταφέρεται σε ερωτικά συμφραζόμενα (θα περιμέναμε κάτι κοντά στο διπρόσωπη: N has a fierce, passinante nature: Slings 44. Stoessl 251 schar oauf Maenner (oder scharffzungig). οι πρώτοι εκδότες αποδίδουν impulsive, fiery, painful με παράλληλα από Θεόγνη, Σοφοκλή. (Swift 378). Άλλη δυνατότητα: cunning, devious (Degani, Bonanno, Nicolosi) ως πιο έντονη αντίθεση με το ἄπιστος, διπλόη. Η δυσκολία σε αυτή την ερμηνεία είναι ότι το όξύς χρησιμοποιείται για το έξυπνος αλλά όχι σε αρνητικό φορτίο, αν και μπορεί να έχει και αμφίσημο νόημα όπως ο Σωκράτης χαρακτηρίζει τους κατηγορούς του.

38 πολλούς δέ ποιείτα[ι φίλους η συμπλήρωση είναι των πρώτων εκδοτών και ταιριάζει και στην απώλεια παρθενικού άνθους στ. 27 και κάνει μεγαλύτερη την αντίθεση με το κορίτσι. Η κατηγορία της ακολασίας/ανηθικότητας (promiscuity) ταιριάζει με την προηγούμενη αναφορά σε **διπλόη** και ἄπιστος, η N. μπορεί να δίνεται σε πολλούς άνδρες, ενώ το κορίτσι παραμένει πιστό. Η Bonanno προτείνει **δόλους** που είναι επίσης ελκυστικό μετά τα 2 αυτά επίθετα. Ξανά εναντίον γυναικείας απάτης σε απ. 184 (δολοφρονέουσα) και γενικά φαίνεται από την ιστορία της αθέτησης του γάμου.

39-41 παροιμία: *ή κύων σπεύδουσα τυφλά τίκτει*: Η παροιμία για την βιαστική σκύλα που γεννά μεν γρήγορα αλλά ατελή όντα, είναι μύθος στον Αίσωπο 223 Perry και επομένως είναι χειρότερη μητέρα από τη γουρούνα. Τελικά το νόημα είναι ότι η ταχύτητα μιας επιχείρησης μετράει λιγότερο από το αποτέλεσμα της. Ανακαλείται εδώ το θέμα του στοχασμού (deliberation) και της βιασύνης στους στ. 16-17. Σαν να λέει ότι όχι αυτός αλλά η N. πρέπει να επικριθεί για τη βιασύνη της. Άλλη μια επίθεση ενάντια στη Νεοβούλη. Για τα μικρά σκυλάκια ίδια με μητέρα τους όπως στο. μοτίβο στ. 10 με Αμφιμέδουσα. Κυρίως μία πρώιμη γέννα εγείρει υποψίες για τη γνησιότητα τέκνων και έτσι μας θυμίζει την αναξιόπιστία N (Aloni 119) . Αυτή η αναφορά εγείρει πάλι το θέμα γάμος. Σαν να ξαναυπαινίσσεται μια μακρόχρονη σχέση αλλά αποφεύγει υποσχέσεις, όπως, 13-15, 18, 33-4. Και με την μεταφορά με κύων ο ομιλητής μήπως τον εκθηλύνει (feminize) suggesting that he would be unmanned through Neoboule's infidelity (sic Swift 379). εγώ too far fetched.

κ[ύων συμπλήρωση πρώτων εκδοτών

κάλιτήμερα: παραλλαγή του *ήλιτόμηνος* που ταιριάζει εδώ καλύτερα. Η λέξη στον Ησύχιο ω 167 και ίσως στην ψευδοησιόδεια *Ασπίδα* 91. ίσως και στον Καλλίμαχο απ. 529 (Medaglia BPEC 27, 1979, 41-46).

τέκω: ο Slings 44-45 προτιμά όχι το μην γεννήσω αλλά με αναφορά στην παρελθούσα σχέση του ομιλητή με τη Νεοβούλη «I am afraid that I have given birth» με την έννοια: 'φοβούμαι ότι εξαιτίας της βιασύνης μου συμβιβάστηκα με την Ν. κι έτσι τώρα που μου την προσφέρεις σε περίπτωση που βιάζομαι, σίγουρα δεν θα την αποδεχθώ».

42-53. όπως στις άλλες σκηνές σαγήνευσης, παρά τις αντιρρήσεις, ακολουθεί αμέσως δράση χωρίς απάντηση. Δίνονται όλες οι κινήσεις.

51 ἄπαν τ]ε West ο αναγνώστης μπορεί. να σκεφτεί όποιο μέρος του σώματος επιθυμεί (Swift 380). Όμως όταν φτάνουμε στο επίμαχο σημείο, ο Αρχ. «σύρει ένα πέπλο» (sic Swift 380) για το πώς ακριβώς επιτυγχάνεται η πράξη διείσδυσης. Το ίδιο γίνεται στην αντίστοιχη σκηνή ερωτικής συνεύρεσης Αγχίση με Αφροδίτη όπου μετά την περιγραφή του ξεγυμνώματος η ερωτική πράξη δίνεται με συμβατικό τρόπο. Κι εδώ αντίθετα με τα βίαια iamβ. τρίμετρα η αφήγηση offers a delicate balance between force and tenderness. Ο αφηγητής δείχνει ότι ο άνδρας έχει τον έλεγχο και τα ρήματα δείχνουν ευγένεια (gentleness). Προσέχουμε παρήχηση του φ και ωμ, μεν

42-3 παρθένον δ' ἐν ἄνθε[σιν] τηλ]εθάεσαι: τα άνθη συγγέουν το κυριολεκτικό με το μεταφορικό και η γλώσσα ανακαλεί το προηγούμενο λεξιλόγιο με την περιγραφή της θηλυκής σεξουαλικότητας μέσω φυτικής εικονοποιίας . Πάλι αντίθεση της παρθενίας της κόρης με την περίπτωση της Νεοβούλης που είχε χάσει το «παρθενικόν άνθος» της.

44-45 μαλθακῆ...καλύψας το να καλύπτει κανείς μια γυναίκα με μία χλαίνη (προσθήκη των πρώτων εκδοτών) είναι συνήθης τρόπος για να δηλωθεί η σεξουαλική κατοχή π.χ. Σοφ. Ευρ. Ο Slings (1987: 46) θεωρεί (κατά την Swift 380 λανθασμένα) ότι εδώ δεν δηλώνεται τρυφερότητα. Προστασία και στην μετριοπάθεια του κοριτσιού όπως στην *Διός άπάτη* Ιλ. 14.350-1 όπου ο Δίας ανταποκρίνεται στους φόβους της Ήρας για σεξ στην ύπαιθρο με το ρίξει ένα σύννεφο γύρω τους.

46-47 δεί]ματι παυ[σ]αμένην συμπλήρωση των πρώτων εκδοτών ταιριάζει με την εικόνα του ελαφιού που είναι δειλό ζώο (η κοπέλα φοβάται και το παυσαμένην αναφέρεται σε κάποιο ρήμα που θα την ηρεμεί). Άλλη πρόταση του Gronewald ὥστε νέβριον τρέμειν (για το τέλος του 47). Οι ονομαστικές μετοχές λαβών, καλύψας αναφέρονται στις προσπάθειες να ηρεμήσει το κορίτσι και η αιτιατική παυσαμένην στην ανταπόκρισή της. Αρα υπάρχει και σεξουαλική βία και τρυφερότητα.

Άλλη ερμηνεία: το κορίτσι ριγιά από φόβο και το παυσαμένην ότι σταματά να αντιστέκεται στη μοίρα της οπότε το παυσαμένην πάει απόλυτα με το δείματι dot. αιτίας (Nicolosi 238) ή

μαζί με την υπόθεση του West [φυγής δηλ. σταματά να ξεφεύγει (stopping her attempt at flight)].

Άλλη ερμηνεία (συζήτηση σε Swift 381): αντι για παυσαμένην να δεχθούμε μια άλλη μετοχή π.χ. **παλλομένην** Montanari (Degani) που ταιριάζει με το **δείματι** αλλά όχι με τα ίχνη στον πάπυρο. **εϋγματι παρφαμένην** (προσπαθώντας να με πείσεις με ευχές : Slings 1987, 46-7) ταιριάζει παλαιογραφικά αλλά δεν ταιριάζει σε συμβάσεις σκηνές σαγήνευσης.

47 ὥστε νέβρ[. συχνά το ελάφι για φόβο και τρωτότητα. Εδώ δηλώνει σεμνότητα, ο έρωτας σαν κυνήγι. Θετική εικόνα σε αντίθεση με την σκύλα παραπάνω και τις ιδιότητές της. Ο ποιητής μας θυμίζει την στενή σχέση μεταξύ επαίνου και ψόγου σε αυτό το ποίημα.

48 μαζ]ῶν είναι συμπλήρωση του West με την οποίαν συμφωνεί Swift διότι είναι πιο ταιριαστό με το ἠπίως και το ἄπτομαι και με την θώπευση από πάνω προς τα κάτω. Η πρόταση του Merkelbach μηρῶν δημιουργεί μεγαλύτερη βία και σε graphic detail που δεν ταιριάζει με την καλυμμένη γλώσσα των στ. 49-51. Ούτε μπορεί το μηρῶν να σημαίνει κάτι άλλο όπως θέλει ο Aloni που καταλαβαίνει οπίσθια και που πάλι δεν θα πρόσθετε τίποτε εδώ. Πάντως δεν έχει τόσο μεγάλη σημασία για την κατανόηση του τρόπου της συνέρευσης όπως θέλει ο Slings (sic Swift 382).

49-50 ἔφαινε, ἐπήλυσιν μπορούν να ερμηνευθούν με πολλούς τρόπους. Η Swift δέχεται το **ἔφαινε** με τη σημασία ότι έγινε ορατό το δέρμα της (όχι ότι η ίδια η κοπέλα το φανέρωσε). Η κοπέλα φαίνεται να μένει παθητική σε όλο αυτό το επεισόδιο και ταιριάζει σε μια σεμνή παρθένο μια τέτοια συμπεριφορά. Swift μτφρ. (just there) the young flesh became visible ἤτιερ είναι συμπλήρωση του Page που ταιριάζει στο ότι το βλέμα του άνδρα εστιάζει τώρα εκεί όπου ακουμπά (Swift μτφρ. just there).

ἐπήλυσιν σημαίνει προσέγγιση, εδώ της ομορφιάς της κοπέλας . Ο Page προτιμά ονομαστική της λέξης και υποκ. ρήματος . Μπορεί επίσης να σημαίνει σαγήνευση (bewitchment of her youth: Swift μτφρ.)

51 σῶμα στον Ομηρο για πτώμα. Εδώ για ζωντανό σώμα όπως Ησιόδ. Έργα 540. Μαζί με ἀμφαφώμενος που δηλώνει και τρυφερότητα στο άγγιγμα. Κι εδώ η Swift 383 αναγνωρίζει την ίδια ένταση που υπάρχει στο ποίημα μεταξύ σαγήνης και ψόγου (between seduction and invective 383) και μας αφήνει με ένα αμφίσημο πορτρέτο της ερωτικής πράξης. Ο άνδρας είναι βιαστής ή τρυφερός εραστής; Αν δεχθούμε το μακάβριο του σώματος/πτώματος, ίσως να υποδηλώνεται ότι το τέλος της παρθενίας είναι ένα είδος θανάτου

βιβλιογραφία R. Rehm, 1994, Marriage to Death: The conflation of Wedding and Funeral rituals in Greek tragedy, Princeton

Jenkins I. 1983. Is there Life After Marriage: A study of the Abduction Motif in Vase Paintings of the Athenian wedding ceremony, *BCIS* 30, 137-145

52 λευκῶν ἀφήκα μένος Swift «a Homeric phrase reworked to add a sexual twist». μένος ἀφιέναι είναι ομηρικό αλλά εδώ ο Αρχ. το μετατρέπει από πολεμική δύναμη σε πιο «vulgar kind of potency» (sic Swift 383). Το να περιγραφεί μια ερωτική πράξη χύσης με τέτοιο υψηλό ύφος δημιουργεί μια χιουμοριστική μεγαλοπρέπεια σαν να συγκρίνονται οι ερωτικές περιπέτειες του αφηγητή με τους άθλους των παλιών ηρώων (πβ. 2-3). Αυτή είναι η άποψη της Swift 383. Εδώ μένος εννοείται ο οργανισμός (κυριολεκτικά the white might). Ταιριάζει να έχουμε πάλι χρώμα εδώ όπως πριν 53 ξανθή κόμη.

λευκῶν είναι συμπλήρωση Merkelbach στους πρώτους εκδότες. **θερμόν** προτιμά ο West 1975 και επίσης αντιρρήσεις είχε εκφράσει ο van Sickle 1975 ως συνοδευτικό της λέξης μένος.

53 ξανθῆς ἐπιψαύ[ων τριχός άλλο ένα ρήμα με μαλακή υφή (όπως 48, 51). Αναμένουμε κάτι με τρίχα, κόμη μετά το ξανθός, αλλά τι σημαίνει (ήβης οπότε καλύτερα τριχός Swift/ ή **κόμης** να συμπληρωθεί για την 2^η περίπτωση;). Η Swift προτιμά πάλι να δει και εδώ την αμφισημία του ποιήματος (βλ. intentional ambiguity 384) και σχετικά με ποιο είδος τρίχας αναφέρεται που χαρακτηρίζει ως «τελικό αίνιγμα» (final puzzle with which to end the poem) στο τέλος του ποιήματος. **Κόμης** έχει το πλεονέκτημα ότι είναι συλλογικός πληθυντικός, ενώ **θρίξ** ποτέ σε τέτοια μορφή. Ο Οράτιος γράφει *comam* στη δική του μίμηση, αλλά δεν σημαίνει ότι πρέπει να τον χρησιμοποιήσουμε ως σίγουρη απόδειξη ως intertext/διακείμενο του αρχιλόχειου προτύπου.

απόδοση Swift

«απέχοντας εντελώς και συγκρατήσου (;)... ομοίως. Αλλά αν βιάζεσαι και η ορμή σου σε οδηγεί, στο σπίτι μας υπάρχει μια παρθένος όμορφη και τρυφερή, 5 που πολύ επιθυμεί... νομίζω ότι έχει ομορφιά αφεγάδιαστη. Αυτή κάνε την (κοπέλα σου)» Έτσι εκείνη μίλησε και εγώ της απάντησα: « 10 Κόρη της Αμφιμεδούς, αυτής της ευγενούς και... κυρίας που η μουχλιασμένη γη τώρα (κατέχει), υπάρχουν πολλές ευχαριστήσεις της θεάς για τους νέους άνδρες 15 εκτός από το θεϊκό πράγμα: μια από αυτές είναι αρκετή. Αλλά με τη βοήθεια των θεών εγώ και εσύ θα τα συζητήσουμε αυτά όταν μαυρίσει (grows dark)*... Θα κάνω ό,τι μου λες. 20 Πολύ (;) κάτω από τον θριγκό και... τις πύλες... Μην διαμαρτύρεσαι καλή μου: θα διασχίσω τα χλοερά λιβάδια [I shall steer my course for (?) the grassy gardens]. Αλλά να είσαι βέβαιη για αυτό: τη Νεοβούλη ας την έχει άλλος άνδρας. 25 Αλίμονο είναι παραώριμη, δύο φορές την ηλικία σου· το παρθενικό της άνθος μαράθηκε, και η χάρη που είχε προηγουμένως. Δεν μπορεί να χορτάσει (;) 30 αυτή η μανιασμένη γυναίκα έδειξε το μέτρο της (τρέλας) της. Στον κόρακα να πάει! (Ας μην ρωτήσει κάποιος αυτό);... να έχω γυναίκα σαν αυτή και να γίνω ο περίγελως στους γείτονές μου. 35 Προτιμώ εσένα: δεν είσαι αναξιόπιστη ή διπρόσωπη, αλλά είναι επώδυνη [όξυτερη] και κάνει πολλούς (άνδρες φίλους της). Φοβούμαι μήπως 40 από την βιασύνη πιεζόμενος κάνω τυφλά και πρόωρα παιδιά σαν την σκύλα.» Έτσι μίλησα. Και πήρα το κορίτσι και το ξάπλωσα πάνω στα ανθισμένα λουλούδια, και τη σκέπασα με ένα μαλακό 45 (πανωφόρι), έχοντας το λαιμό της στο χέρι μου, όπως

σταμάτησε (να τρέμει από φόβο), όπως ένα ελαφάκι. Μαλακά της έπιασα τα στήθια στα χέρια μου, (ακριβώς εκεί όπου) το νεανικό δέρμα γίνεται ορατό, 50 η γοητεία/μαγεία της νιότης της, και χαϊδεύοντας (όλο) το λατρεμένο της κορμί, έβγαλα την (λευκή) μου δύναμη, αγγίζοντας την ξανθιά της (κόμη).

* όταν μεγαλώσει η γενειάδα μου (ΦΠΜ)

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ (ΕΠΙΛΟΓΗ)

- Bonanno, M. G. (1980). Nomi e soprannomi archilochei. *Museum Helveticum*, 37(2), 65-88.
- Eckerman, C. C. (2011). Teasing and Pleasing in Archilochus' First Cologne Epode'. *Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik*, 11-19.
- Handley, E. (2007, October). Night Thoughts (Archilochus 23 and 196a West). In *Hesperos. Studies in ancient Greek poetry presented to ML West on his seventieth birthday* (pp. 95-100).
- Henderson, J. (1976). The Cologne Epode and the conventions of early Greek erotic poetry. *Arethusa*, 159-179
- Gentili, Br. (1985). *Poetry and Its Public in Ancient Greece. From Homer to the Fifth Century* (αγγλ. μτφρ. A.Th. Cole, London 1988), 179-
- Irwin, E. (1998). Biography, Fiction, and the Archilochean ainos, *JHS (The Journal of Hellenic Studies)* 118, 177-183.
- Latacz, J. (1992). «Freuden der Göttin gibt's ja für junge Männer mehrere...» Zur Kölner Epode des Archilochos (Fr. 196a W.), *MH (Museum Helveticum)* 49(1), 3-12.
- Müller, C.W. (1985), Die Archilochoslegende, *RhM* 128.2., 99-151
- Nagy, G. (1976). Iambos: Typologies of invective and praise. *Arethusa*, 9(2), 191-205.
- Rösler, W. (1976). Die Dichtung des Archilochos und die neue Kölner Epode. *Rheinisches Museum für Philologie*, 119 (H. 4), 289-310.
- Rotstein, A. (2007). Critias' Invective against Archilochus, *CPh (Classical Philology)* 102(2), 139-154.
- Rubin, N. F. (1978). Some Functions of the Enclosed Invective in Archilochus' Erotic Fragment, *CJ (The Classical Journal)*, 74(2), 136-141.
- Seidensticker, B. (1978). Archilochus and Odysseus. *Greek, Roman, and Byzantine Studies*, 19(1), 5-22.
- Slings D, (1987) Archilochus: Poem(s) in Iambic Trimeters. First Cologne Epode", Second Cologne Epode", στον τόμο Bremer J.M., van Erp Taalman Kip A.M. & D. Slings, *Some Recently Found Greek Poems* (pp. 24-61). Brill. Mnemosyne
- Stoessl, F. (1976). DAS LIEBESGEDICHT DES ARCHILOCHOS (P. Colon. 7511), seine literarische Form und sein Zeugnis über Leben und Sitten im Paros des 7. Jh. aC., *Rheinisches Museum für Philologie*, 119(H. 3), 242-266.
- Swift 2015, Swift, L. (2015). Negotiating seduction: Archilochus' Cologne Epode and the transformation of epic, *Philologus*, 159(1), 2-28.
- Tarditi, I. 1968. *Archilochus. fragmenta edidit veterum testimonia collegit*, Rom
- Treu, M. (1976). Archilochos und die Schwestern, *RhM (Rheinisches Museum für Philologie)*, 119(H. 2), 97-126.
- Van Sickle, J. (1975). Archilochus: a new fragment of an epode. *The Classical Journal*, 71(1), 1-15.
- Van Sickle, J. (1976). Select bibliography for the Cologne epode. *Arethusa*, 9(2), 149.

- Van Sickle, J. (1989). Praise and blame for a full commentary' on Archilochus, First Cologne Epode. *BICS (Bulletin of the Institute of Classical Studies)*, (36), 104-108.
- Livrea, E. (2012). Ancora sull'epodo coloniense di Archiloco. *Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik*, 31-38.
- Clay, D. (1998). The theory of the Literary Persona in Antiquity. *Materiali e discussioni per l'analisi dei testi classici*, 9-40.
- Nagy, G. (2015). Erotic desecration and sacralization in Greek myth and ritual. *Classical Inquiries*.
- Osborne, R. (2001). The use of abuse: Semonides 7. *The Cambridge Classical Journal*, 47, 47-64.
- Swift, L. (2019). *Archilochus: The Poems: Introduction, Text, Translation, and Commentary*. Oxford:
- Swift, L. 2017, Narratorial Authority and Its Subversion in Archilochus. in Bakker, E. J., *Authorship and Greek Song: Authority, Authenticity, and Performance: Studies in Archaic and Classical Greek Song*, Vol. 3, Leiden, 161-177